

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy w dniu 20 sierpnia 2013 r.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Anotato Dikastirio Kyprou (Cypr) w dniu 27 września 2013 r. — Alpha Bank Cyprus Ltd przeciwko Dau Si Senh i in.

(Sprawa C-519/13)

(2013/C 377/11)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Anotato Dikastirio Kyprou

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Alpha Bank Cyprus Ltd

Dруга strona postępowania: Dau Si Senh, Alpha Panareti Public Ltd, Susan Towson, Stewart Cresswell, Gillian Cresswell, Julie Gaskell, Peter Gaskell, Richard Wernham, Tracy Wernham, Joanne Zorani i Richard Simpson

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy doręczenie standardowego formularza, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1393/2007 ⁽¹⁾, jest konieczne w każdym wypadku czy dopuszczalne są wyjątki?
- 2) Jeżeli wspomniane doręczenie zostanie uznane za konieczne w każdym wypadku, czy jego zaniechanie w niniejszym przypadku stanowi powód nieważności całego doręczenia?
- 3) W przypadku odpowiedzi przeczącej, czy zgodnie z ratio rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 możliwe jest doręczenie do rąk adwokata pozwanych, którzy zgodzili stawić się z zastrzeżeniem, i który to adwokat zobowiązał się wobec swoich klientów do jego odbioru, czy też konieczne jest nowe doręczenie zgodnie z procedurą przewidzianą w rozporządzeniu (WE) 1393/2007?

⁽¹⁾ Rozporządzenie nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 (Dz.U. L 324, s. 79).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België (Belgia) w dniu 3 października 2013 r. — Vlaams Gewest przeciwko Heidi Van Den Broeck

(Sprawa C-525/13)

(2013/C 377/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Vlaams Gewest

Dруга strona postępowania: Heidi Van Den Broeck

Pytania prejudycjalne

Czy art. 33 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że odmowa przyznania w odniesieniu do danego roku kalendarzowego „pomocy, do której rolnik byłby uprawniony na podstawie art. 31 ust. 2 w ramach danego systemu pomocy” dotyczy pomocy należnej na podstawie „danego systemu pomocy” w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiającego zintegrowany system zarządzania i kontroli pewnych systemów pomocy Wspólnoty ⁽²⁾, tak że należy odmówić udzielenia nie tylko pomocy za „daną grupę upraw”, lecz całej pomocy przyznawanej w ramach jednego z wymienionych tam systemów pomocy, które obejmują daną grupę upraw?

⁽¹⁾ Dz.U. 327, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. 355, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Protodikeio Athinon (Grecja) w dniu 10 października 2013 r. — Honda Giken Kogyo Kabishiki Kaisha przeciwko Maria Patmanidi AE

(Sprawa C-535/13)

(2013/C 377/13)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Protodikeio Athinon

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Honda Giken Kogyo Kabishiki Kaisha.

Strona pozwana: Maria Patmanidi AE

Pytania prejudycjalne

Jak szeroki zakres stosowania mają postanowienia art. 7 dyrektywy 89/104/EWG⁽¹⁾ (obecnie art. 7 dyrektywy 2008/95/WE⁽²⁾) i art. 13 rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽³⁾ (obecnie art. 13 rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽⁴⁾) w odniesieniu do prawa zakazania przez właściciela znaku towarowego przywozu równoległego na terytorium Unii i EOG jego towarów takich jak części zamienne do pojazdów mechanicznych wszelkiego rodzaju, wyprodukowanych i po raz pierwszy wprowadzonych do obrotu w państwie trzecim w stosunku do UE i EOG, w szczególności co się tyczy towarów charakteryzujących się wysoką marżą zysku i dużym zakresem obniżania cen, o czym świadczą znaczne wahania polityki cenowej, lub takich, w wypadku których przywóz równoległy może prowadzić do znacznego obniżenia cen dla konsumenta końcowego, z korzyścią zarówno dla niego jak i dla konkurencji, w świetle następujących postanowień, rozpatrywanych osobno lub łącznie:

- a) art. 101 I i 102 TFUE;
- b) art. I, XI, 1, III.4 i XX lit. d) układu GATT 1994 oraz ogólnie postanowień tego układu;
- c) art. I i (X)XIV układu GATT, a w szczególności czy te ostatnie postanowienia rozszerzają zakres stosowania art. 7 ust. 1 dyrektywy 2008/95/WE i art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 na towary wprowadzone do obrotu w państwach będących stronami układu GATT 1994 oraz czy istnieje sprzeczność między tymi postanowieniami?

⁽¹⁾ Pierwsza dyrektywa Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 299, s. 25).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 14 października 2013 r. — Gazprom OAO, druga strona postępowania: Republika Litewska

(Sprawa C-536/13)

(2013/C 377/14)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Gazprom OAO

Druga strona postępowania: Republika Litewska, reprezentowana przez Ministerstwo Energetyki Republiki Litewskiej

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w sytuacji, gdy sąd polubowny wydaje anti-suit injunction, a tym samym zakazuje stronie podnoszenia określonych żądań przed sądem państwa członkowskiego, który zgodnie z regułami jurysdykcji ustanowionymi w rozporządzeniu nr 44/2001⁽¹⁾ jest właściwy do rozpoznania sprawy cywilnej co do istoty, sąd państwa członkowskiego może odmówić uznania takiego orzeczenia sądu polubownego z tego względu, że ogranicza ono prawo tego sądu do samodzielnego ustalenia, czy jest on właściwy do rozpoznania sprawy zgodnie z regułami jurysdykcji ustanowionymi w rozporządzeniu nr 44/2001?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy dotyczy to również w sytuacji, w której anti-suit injunction wydany przez sąd polubowny nakazuje stronie postępowania ograniczenie jej żądań w sprawie rozpoznawanej w innym państwie członkowskim i w której sąd tego państwa członkowskiego jest właściwy do rozpoznania tej sprawy zgodnie z regułami jurysdykcji ustanowionymi w rozporządzeniu nr 44/2001?
- 3) Czy sąd krajowy, zmierzając do zapewnienia przestrzegania zasady pierwszeństwa prawa Unii Europejskiej oraz pełnej skuteczności rozporządzenia nr 44/2001, może odmówić uznania orzeczenia sądu polubownego, jeżeli orzeczenie takie ogranicza prawo sądu krajowego do wydania orzeczenia w przedmiocie swej właściwości i kompetencji w sprawie objętej zakresem zastosowania rozporządzenia nr 44/2001?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 22 października 2013 r. — Agenzia delle Dogane e Ufficio di Verona dell’Agenzia delle Dogane przeciwko ADL American Dataline Srl

(Sprawa C-546/13)

(2013/C 377/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione